

TREN NO 8

Ell l'esperava avui. Sabia que no li fallaria, com sempre. I eren anys i anys d'amistat i de secrets, i avui finalment li diria que ell era el seu millor amic. Ho tenia clar però no encontraba el moment per dir-li-ho, avui era el moment esperat.

Ella també l'esperava. Sabia que no li fallaria, com sempre. Ja eren anys de companyia i consells, ja era hora de tornar a veure el petit germanet, aquell a qui pertanyia la cara de xiquet d'aquelles fotos que es sabia de memòria. Era hora de veure com havia canviat, com era la seua cara adulta, i inclús l'ànima.

Al costat d'ells també estava ella. Sabia que no li fallaria, com sempre. I eren anys d'alguna cosa que anava més enllà de l'amistat, però ell no se n'adonà. Les seues converses telefòniques confirmaren les mútues sospites: estaven enamorats. Hui era el dia. Ella li esperava amb el petit regal. Aquell anell que junt a l'altre que ell portava formava el jing-jang. Era hora de que tot fóra blanc i amb forma de cor. Estava nerviosa.

Parà el tren i ells, sense conèixer-se cap ni un, buscaren àvidament la seua cara, o com l'imaginaven ara.

-¡¡Algú busca el senyor Vicent Andrés!!- Digué un guàrdia des d'una finestreta amb una carta a la mà.

-¡Jo!- Digué ell.

-¡Jo!- Digué ella.

-¡Jo!- Digué l'altra ella.

Els tres s'aguaitaren. No es coneixien i s'acostaren al guàrdia.

-Ell no ha vingut. Ha manat una carta... - Es miraren els tres i com no eren possessius i volien compartir les noves digueren que la llegira per tots tres:

-Bé, comence. ¡Ehem!...

"Benvolgut pare,

sent molt no poder anar i estar allí per què em reberes. He decidit quedar-me. Em vaig convèncer aquest mes passat. Veuràs. He conegut el meu millor amic, ell viu aquí. També compartisc escalera amb una xica que la vull com una germana, i m'atreviria a dir que més, però no s'ho digues a la tata ¿eh? També fa dos setmanes que estic freqüentant una discoteca on he conegut una xica bellíssima. Crec que m'he enamorat d'ella. Avisa a tots que em quedaré una llarga temporada. Adéu.

Amb afecte:
ton fill".-

Amb innocència el guàrdia alçà la mirada, en mirar-los va veure que acabava de trencar tres ànimes.